

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ **R. B.**, bytom B., 2/ **V. Ž.**, bytom B., 3/ **J. H.**, bytom B., 4/ **D. B.**, bytom B., 5/ **A. M.**, bytom B., 6/ **J. Š.**, bytom B., 7/ **B. L.**, a spol. B., *zastúpení advokátom JUDr. M. Š.*, CSc., Advokátska kancelária B., 8/ **F.Ž.**, bytom B., 9/ **D.B.**, bytom B., 10/ **J.R.**, bytom B., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Trenčíne**, M. R. Štefánika č. 20, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 5/08, C 14/08, sp.zn. A/2008/4294 zo dňa 22. decembra 2008, o odvolaní žalobcov 1/ až 7/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 10/2009-41 zo dňa 11. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 10/2009-41 zo dňa 11. marca 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom žalobu žalobcov zamietol, konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil, právnomu zástupcovi žalobcov vrátil časť súdneho poplatku v sume 262,80 € a žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci mal preukázané, že žalobcovia, okrem žalobcu 2/ podali na Správe katastra v Bánovciach nad Bebravou námietku v zmysle § 7 zákona proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“), ktorá sa týkala neriešenia obecnej cesty za ich pozemkami, tvrdiac, že predmetná cesta bola vytvorená zmluvami z roku 1946 a 1947 na parc. č. X. a Y., ktoré zakúpili od pôvodných vlastníkov M. a manželky E.; prvostupňový správny orgán Správa katastra v Bánovciach nad Bebravou rozhodnutím č. C 14/08 zo dňa 4.11.2008 ich námietke nevyhovel; žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím na základe odvolania žalobcov potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a ich odvolanie zamietol. Krajský súd dospel k záveru, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav a vyvodený aj správny právny záver. Konštatoval, že správne orgány pri posudzovaní námietky žalobcov vychádzali z ust. § 1 ods. 2 zákona, podľa ktorého predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak. Poukázal na to, že v danom prípade parc. č. X. a Y. v súčasnosti parc. č. X. až Y. (resp. ich súčasť) sú evidované na listoch vlastníctva pre fyzické osoby a vlastníctvo na LV je uzavreté ako celok a preto neboli predmetom konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim v zmysle zákona. Námietku

žalobcov považoval za právne irelevantnú a jej zamietnutie správnymi orgánmi dôvodné. Uviedol, že žalobcovia sa môžu svojho práva domáhať len v občianskoprávnom konaní.

Krajský súd konanie u žalobcu 2/ zastavil z dôvodu, že žalobca 2/ nebol oprávnený podať žalobu, keďže nebol účastníkom ani opomenutým účastníkom správneho konania (§ 250d ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 11 ods. 2, 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov krajský súd vrátil žalobcom časť súdneho poplatku, pretože bol zaplatený vo vyššej sume, než sa mal platiť.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie v mene žalobcov ich právny zástupca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v celom rozsahu zruší. Namietal, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval nielen za nespravodlivý, ale aj v rozpore s právnym poriadkom. Vytýkal, že vo veci nebola venovaná dostatočná pozornosť skutočnosti, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepodpísal jeho štatutárny zástupca a nebola venovaná pozornosť ani skutočnosti, že správny orgán od samého počiatku vykazoval neodstrániteľnú vadu nielen konania, ale aj rozhodnutia, keď vo veci neustanovil opatrovníka dvom osobám, ktoré ju zo zákona musia mať.

Žalovaný správny orgán navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobcov zamietol a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Žalobca 8/ v odvolacom konaní súdu oznámil, že mu nebola predložená žiadna žaloba, s právnym zástupcom JUDr. M.Š. o žalobe proti Katastrálnemu úradu v Trenčíne nehovoril, z ktorých dôvodov sa k veci nevyjadruje. Súčasne uviedol, že vecné bremeno dohodnutá cesta v šírke 10m za pozemkami, ktoré označil, o ktoré požiadali v rámci prebiehajúceho ROEP a právnych vzťahov k nim v katastri D., vzniklo na základe kúpnych zmlúv v roku 1946 a 1947 a zápis na pozemkovom úrade sa uskutočnil 25.11.1946 č. vl. 332 kat. úz. D., ako aj, že na vec neodpovedala Správa katastra v Bánovciach nad Bebravou, ani Katastrálny úrad v Trenčíne a ani ÚGKK v Bratislave.

Žalobcovia 9/ a 10/ D.B. a J.R. v odvolacom konaní oznámili, že žaloba bola podpísaná bez ich vedomia a s podaním nesúhlasia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v zmysle §§ 212 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Sú aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 42 ods. 3, veta prvá O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 33 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (OZ) ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámí osobe, s ktorou splnomocnenec konal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel, platí, že prekročenie schválil.

Ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konat' za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schválil. Ak splnomocniteľ neschválil prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez

plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním.

Ustanovenie odseku 2 neplatí, ak osoba, s ktorou sa konalo, o nedostatku plnomocenstva vedela.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou č. C 14/08 zo dňa 4.11.2008 a odvolanie Ing. R. B., J. H., D. B., A. M., J. Š., F. Ž., B. L., D. B. a J. R. zamietol. Správne orgány oboch stupňov rozhodovali o námietkach k návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov (ROEP) v katastrálnom území Bánovce nad Bebravou, uplatnenej uvedenými účastníkmi, týkajúcej sa neevidovania a neriešenia obecnej cesty, ktorá bola za ich záhradami a ktorá je uvedená v bode 11 kúpnych zmlúv z roku 1946. Advokát JUDr. M.Š., CSc., ako právny zástupca žalobcov na základe udeleného plnomocenstva podal voči žalovanému správne orgánu žalobu na Krajský súd v Trenčíne dňa 29.1.2009, ktorou žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. Co 5/08, C 14/08, sp.zn. A/2008/4294 zo dňa 22.12.2008 a postupu a súčasne žiadal, aby súd uvedené rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Právny zástupca súčasne so žalobou v prílohe predložil súdu plnomocenstvá žalobcov v 1/ až 7/ rade. Súd prvého stupňa na pojednávaní vyzval právneho zástupcu žalobcov na predloženie plnomocení ostatných žalobcov v 8/ až 10/ rade a súčasne vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom.

Zo skutkových okolností v danej veci teda vyplýva, že súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol aj o nároku F.Ž. (v žalobe ako aj v napadnutom rozsudku došlo zrejme k chybe v písaní mena R.) a J.R., ktorí žalobu proti žalovanému správne orgánu na preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia nepodali, keďže neudelili advokátovi JUDr. M.Š., CSc., plnomocenstvo, aby aj v ich mene podal predmetnú žalobu a zastupoval ich v preskúmaní konaní súdu v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 24 a § 25. Pokiaľ advokát JUDr. M.Š., CSc. podal žalobu na krajský súd aj v ich mene, konal za iného bez plnomocenstva podľa § 33 ods. 2 OZ, keďže F.Ž., D.B. a J.R. právny úkon, ktorý vykonal v ich mene, ani dodatočne neschválili. Súd prvého stupňa teda pochybil, keď ich považoval za účastníkov preskúmaného konania a následne ako zistil, že uvedenému advokátovi neudelili plnomocenstvo, ich vyzval na vyjadrenie sa k žalobe a súčasne či na nej trvajú, alebo ju berú späť. Uvedené fyzické osoby nebolo možné považovať za účastníkov preskúmaného konania na strane žalobcov od počiatku.

Z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu však súčasne vyplýva, že účastníkmi správneho konania boli okrem žalobcov 1/ až 7/ aj F.Ž., D.B. a J.R., keďže aj oni podali námietku voči návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov (ROEP) v katastrálnom území Bánovce nad Bebravou, týkajúcej sa neevidovania a neriešenia obecnej cesty, nachádzajúcej sa za ich záhradami a uvedenej v bode 11 kúpnych zmlúv z roku 1946, z ktorých dôvodov rozhodnutím súdu v danej veci by mohli byť aj ich práva a povinnosti zrušením správneho rozhodnutia dotknuté, a preto v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p. mali byť účastníkmi preskúmaného konania.

Podľa § 250 ods. 1, O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinného od 15.10.2008, účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou prvej normy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1, zákonom č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 bolo v preskúvavacom konaní súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Vzhľadom k tomu, že zo spisového materiálu krajského súdu v danej veci vyplýva, že F.Ž., D.B. a J.R. nemohli byť účastníkmi preskúvavacieho konania na strane žalobcov, bude potrebné, aby súd prvého stupňa rozhodol o ich pribratí do konania podľa § 250 ods. 1 O.s.p. ako účastníkov preskúvavacieho konania a konal s nimi ako s účastníkmi konania, ako aj doručil im rozhodnutie vo veci samej.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa uvedeným postupom dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúvavacom konaní súdu, keďže svojím postupom odňal právo na súdny proces účastníkovi, ktorý bol účastníkom správneho konania a ktorému právo byť účastníkom preskúvavacieho konania zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Odvolací súd vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude predovšetkým vyzvať zástupcu žalobcov na opravu žaloby v časti týkajúcej sa účastníkov konania na strane žalobcov, rozhodnúť o pribratí do preskúvavacieho konania ostatných účastníkov administratívneho konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p., konať s nimi ako s účastníkmi konania a po rozhodnutí vo veci samej im doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: